

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนและผลการสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ผลการสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับคะแนนการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งผลการวิเคราะห์แบ่งเป็นดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการเก็บข้อมูลของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม 5 ภาคเรียน / 3 ภาคเรียนสำหรับนิสิตประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี) คะแนนการสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 (Progress Test Examination Part I) คะแนนสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 (Comprehensive Examination Part I) คะแนนการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 และประเภทของการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ของนิสิตที่เข้าสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 - 2549 จำนวน 286 คน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1

เกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านของการสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2549 คือ 48.28% (140 คะแนน จากคะแนนเต็ม 290 คะแนน), 46.95%

(140.86 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน), และ 46.41% (139.24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 1

นิสิตรุ่น 1 โดยภาพรวมสามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 – 2548 คิดเป็นร้อยละ 2.68 และ 75.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์ของการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ได้

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 และ 2.51 – 3.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และ 57.14 ตามลำดับ

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 คิดเป็นร้อยละ 2.00 และ 88.00 ตามลำดับ

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 คิดเป็นร้อยละ 8.70 และ 90.91

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างและประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 81.48 และ 53.85 ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 สามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 10.71 และ 82.14 ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 2

นิสิตรุ่น 2 โดยภาพรวมไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่สำหรับการสอบในปีการศึกษา 2548 – 2549 นิสิตสามารถสอบผ่าน คิดเป็นร้อยละ 4.94 และ 61.21 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 แต่ในปีการศึกษา 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 17.65

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 - 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 5.56 และ 37.25 ตามลำดับ

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 - 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 6.67 และ 75.34 ตามลำดับ

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 แต่ในปีการศึกษา 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 - 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 4.17 และ 55.56 ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 แต่ในปีการศึกษา 2548 - 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ 62.50 ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทรับตรงพิเศษไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 - 2548 แต่ในปีการศึกษา 2549 นิสิตสามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 54.72

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี ไม่ได้เข้าสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 เนื่องจากยังไม่ได้เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์แต่สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 - 2549 สามารถสอบผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ 88.00 ตามลำดับ

การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1

เกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านของการสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 – 2549 คือ 50% (150 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน) และ 51.47% (154.41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 1

นิสิตรุ่น 1 โดยภาพรวมสามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็น ร้อยละ 87.93

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์ของการสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 ได้

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 33.33

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 83.87

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 98.04

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 87.93, 82.76 และ 93.10 ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 2

นิสิตรุ่น 2 โดยภาพรวมสามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็น ร้อยละ 87.06

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 55.56

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประเมินผลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 77.78

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 97.30

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเภทรับตรงพิเศษ และประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 90.63, 25.00, 85.19 และ 92.86 ตามลำดับ

การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1

เกณฑ์ขั้นต่ำของการสอบผ่านของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 – 2549 คือ 54.33% (162.99 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน) และ 55.00% (165 คะแนน จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน) ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 1

นิสิตรุ่น 1 โดยภาพรวมสามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 79.31

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.00 ไม่สามารถสอบผ่านเกณฑ์ของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ได้

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 11.11

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 61.29

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 96.08

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 81.03, 65.52 และ 89.66 ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 2

นิสิตรุ่น 2 โดยภาพรวมสามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 62.94

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.01 – 2.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 5.56

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 2.51 – 3.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 42.59

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.01 – 3.50 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 81.08

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในช่วง 3.51 – 4.00 สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 95.83

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่างประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเภทรับตรงพิเศษ และประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี สามารถสอบผ่านเกณฑ์การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 64.06, 54.17, 57.41 และ 78.57 ตามลำดับ

**2. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอบวัดความก้าวหน้า
ชั้นตอนที่ 1 และการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 กับการสอบเพื่อประเมินความรู้
ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวรนิสิตรุ่น 1**

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา
2547 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษาฯ ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่าง

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา
2547 ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษาฯ ประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา
2547 ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษาฯ ประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา
2547 ตามลำดับ

นิสิตรุ่น 2

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลการสอบ
วัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ ส่วนผล
การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2547 – 2548 มีความสัมพันธ์กับผลการสอบ
เพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 ในระดับน้อยมาก

เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ พบว่า

นิสิตที่เข้าศึกษา ประเภทโควตาภาคเหนือตอนล่าง

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลการสอบ
วัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษา ประเภทโควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลการสอบ
วัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษา ประเภทรับเข้าแบบรับตรงพิเศษ

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลการสอบ
วัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

นิสิตที่เข้าศึกษา ประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี

ผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอน
ที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือผลการสอบวัด
ความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา 2549 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ตามลำดับ

จากผลการวิจัยสามารถกล่าวได้ว่าสำหรับนิสิตรุ่น 1 (เข้าสอบประเมินความรู้
ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548) ผลการสอบ
ประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มีความสัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถใน
การประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผล
การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 ตามลำดับ โดยผลการสอบวัด
ความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ครั้งที่นิสิตสอบเมื่อกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 สัมพันธ์กับผลการสอบ
เพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 มากกว่าครั้งที่นิสิต
สอบเมื่อกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2

สำหรับนิสิตรุ่น 2 (เข้าสอบประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2549) ผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มีความสัมพันธ์กับผล
การสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด
รองลงมาคือ ผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในปีการศึกษา 2549 และผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ตามลำดับ ยกเว้นนิสิตประเภทรับเข้าแบบจบปริญญาตรี ที่ผลการสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 รองลงมาคือผลการสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ปีการศึกษา ปีการศึกษา 2548 และปีการศึกษา 2549 ตามลำดับ และลำดับสุดท้ายคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปเป็นตารางลำดับของความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ตาราง 12 สรุปลำดับของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 และผลการสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

	ลำดับและระดับของความสัมพันธ์				
	Compre	GPA's	PT47	PT48	PT49
รุ่น 1 (ภาพรวม)	1 (สูง)	2 (สูง)	4 (ปานกลาง)	3 (ค่อนข้างสูง)	ไม่ได้เข้าสอบ
โควตาภาคเหนือ					
ตอนล่าง	1 (สูง)	2 (สูง)	4 (ปานกลาง)	3 (ค่อนข้างสูง)	ไม่ได้เข้าสอบ
โควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนล่าง	1 (สูง)	2 (สูง)	4 (ค่อนข้างน้อย)	3 (ค่อนข้างสูง)	ไม่ได้เข้าสอบ
รับเข้าแบบจบปริญญาตรี					
ปริญญาตรี	1 (สูง)	2 (สูง)	4 (ค่อนข้างสูง)	3 (ค่อนข้างสูง)	ไม่ได้เข้าสอบ
รุ่น 2 (ภาพรวม)	1 (สูง)	3 (ค่อนข้างสูง)	5 (น้อยมาก)	4 (น้อยมาก)	2 (สูง)
โควตาภาคเหนือ					
ตอนล่าง	1 (สูง)	3 (ค่อนข้างสูง)	4 (ปานกลาง)	ทิศทางตรงข้าม	2 (สูง)
โควตาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
ตอนล่าง	1 (สูง)	3 (ค่อนข้างสูง)	5 (น้อยมาก)	4 (น้อยมาก)	2 (สูง)
รับตรงพิเศษ					
ปริญญาตรี	1 (สูง)	3 (ค่อนข้างสูง)	ทิศทางตรงข้าม	4 (ค่อนข้างน้อย)	2 (ค่อนข้างสูง)
รับเข้าแบบจบปริญญาตรี					
ปริญญาตรี	1 (สูง)	4 (ค่อนข้างสูง)	ไม่ได้เข้าสอบ	2 (สูง)	3 (ค่อนข้างสูง)

โดยกำหนดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป หมายความว่ามีความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.6 - 0.8 หมายความว่ามีความสัมพันธ์ระดับ

ค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.4 - 0.6 หมายความว่ามีความสัมพันธ์ระดับ

ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.2 - 0.4 หมายความว่ามีความสัมพันธ์ระดับ

ค่อนข้างน้อย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.2 หมายความว่ามีความสัมพันธ์ระดับน้อยมาก

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้พบว่าผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 มีความสัมพันธ์กันกับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุญนาท ลายสินทเสรีกุล และคณะ ซึ่งพบว่าผู้ที่มี GPAX สูง จะได้คะแนนสูงในการสอบรอบยอด ซึ่งข้อสอบเป็นแบบ MCQ และผลการวิจัยของ Helen H. Baker และคณะ ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง GPAs ของนักเรียน 2 ปีแรก มีความสัมพันธ์กับผลการสอบ COMLEX-USA ระดับที่ 1 อย่างมาก รวมทั้งผลการวิจัยของ Phillip C. Slocum และ Janet S. Louder ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนการสอบ USMLE และคะแนนการสอบ COMLEX-USA ของนักเรียนในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยการศึกษาแบบ cohort พบว่าคะแนนการสอบ COMLEX-USA ระดับที่ 1 และคะแนนการสอบ USMLE ชั้นที่ 1 มีค่าความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Steve E. Hartman และคณะ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบประมวลความรู้ทางด้านโรคกระดูก (COMLEX-USA) ระดับที่ 1 และ 2 กับเกรดเฉลี่ยในโรงเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 1 - 4 พบว่า คะแนน COMLEX-USA ระดับที่ 1 สัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักเรียนในชั้นปีที่ 1, 2 และ 2 ปีแรก เท่ากับ 0.74, 0.80, และ 0.81 ตามลำดับ และคะแนน COMLEX-USA ระดับที่ 2 สัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักเรียนในชั้นปีที่ 3, 4 และ ทั้ง 2 ชั้นปี เท่ากับ 0.59, 0.70, และ 0.71 ตามลำดับ

จากผลการวิจัยพบว่าผลการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 สัมพันธ์กับผลการสอบประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 มากที่สุด เนื่องจากช่วงเวลาในการสอบใกล้เคียงกัน (ห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์) ถ้านิสิตเตรียมตัวสำหรับการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 อย่างดี และสามารถทำข้อสอบได้ ก็มีโอกาสสูงที่นิสิตจะทำข้อสอบ

ของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 ได้เนื่องจากตารางแจกแจงการออกข้อสอบ ประเภทของข้อสอบที่เน้นการนำไปใช้ และคุณภาพของข้อสอบที่ดีซึ่งมีที่มาจากหลายสถาบัน จึงน่าจะเป็นสาเหตุให้ข้อสอบของการสอบประมวลความรู้ ชั้นตอนที่ 1 มีความใกล้เคียงกันกับข้อสอบของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1

ผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ของนิสิตคณะทันตแพทย์ชั้นปีที่ 1 และ 2 มีความสัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 น้อยมาก เนื่องจากลักษณะของข้อสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นข้อสอบที่วัดความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ซึ่งเป็นการวัดความรู้ที่นิสิตจะต้องรู้เมื่อเรียนครบทุกรายวิชาของชั้นปรีคลินิกแล้ว ดังนั้นเมื่อนิสิตเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 – 2 จึงไม่สามารถทำข้อสอบได้ ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติ และเมื่อนิสิตเรียนในภาคเรียนที่ 2 ของชั้นปีที่ 3 ซึ่งเรียนรายวิชาในชั้นปรีคลินิกครบทุกรายวิชาแล้ว (แต่ยังไม่ครบระยะเวลา) และนิสิตค่อนข้างตั้งใจทำข้อสอบจึงทำให้ผลการสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 ในครั้งนี้ สัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 มากกว่าครั้งอื่นๆ นอกจากนี้ ยังสามารถกล่าวได้ว่า การสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 จะเป็น Formative Assessment ที่ดีสำหรับนิสิตแพทย์ ดังนั้นหากคณะแพทยศาสตร์ต้องการพัฒนาในด้านนี้ จึงควรส่งเสริมให้มีการจัดสอบวัดความก้าวหน้า ชั้นตอนที่ 1 อย่างต่อเนื่อง ปรับปรุงช่วงเวลาการสอบ และการ Feedback ให้เหมาะสม รวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพของข้อสอบให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมาข้อสอบวัดความก้าวหน้าชั้นตอนที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบที่ทดสอบความรู้ในระดับความจำ (Recall) มากกว่าการนำไปใช้ (Application) แต่ข้อสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 เป็นข้อสอบที่เน้นการนำไปใช้ทั้งหมด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธ์กับผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1 เนื่องจากนิสิตที่มีผลการเรียนดีส่วนใหญ่จะมีความสามารถในการทำข้อสอบได้มากกว่านิสิตที่ผลการเรียนต่ำ และเมื่อพิจารณาการวัดและประเมินผลของคณะแพทยศาสตร์พบว่า การกำหนดน้ำหนักของการวัดและประเมินผลของภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ดังนั้นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีจะมีความรู้ทางด้านเนื้อหาประกอบกับข้อสอบของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ชั้นตอนที่ 1

นั้นเป็นการวัด Cognitive Domain และการประยุกต์ มากกว่าวัดทักษะทางด้านการปฏิบัติ จึงทำให้นิสิตที่มีผลการเรียนดีทำข้อสอบและสามารถสอบผ่านเกณฑ์ได้มากกว่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้ พิจารณาเฉพาะผลการเรียนและการทดสอบความรู้ความเข้าใจทางด้านเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานเป็นหลัก แต่ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 น่าจะยังมีอีกหลายข้อ ดังนั้น งานวิจัยที่จะศึกษาต่อไป ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นอกเหนือจากผลการสอบวัดความก้าวหน้า ขั้นตอนที่ 1 ผลการสอบประมวลความรู้ ขั้นตอนที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น พฤติกรรมการเรียน ความสม่ำเสมอในการทบทวนบทเรียน เวลาที่ใช้ในการเตรียมตัวสอบ จำนวนชั่วโมงต่อวันในการทบทวนเนื้อหา ก่อนการสอบ บรรยากาศในการเรียน หรือวิธีการเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อที่จะหาปัจจัยในการทำนายผลการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1 ต่อไป และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการเตรียมความพร้อมให้นิสิต ก่อนการสอบเพื่อประเมินความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขั้นตอนที่ 1